

A „MURAKÖZ“
megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“
Izlazi svaku nedelju
Cëna mu je:
Na celo leto 4 frt — kr
Na pol leta 2 frt — kr
Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredništvu Medjimurja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela u Čakovcu.

V E G Y E S T A R T A L M U H E T I L A P | N O V I N E Z A M E D J I M U R S K I P U K .

M E G J E L E N I K M I N D E N V A S Á R N A P . — I Z L A Z I S V A K U N E D E L J U

A csáktornyai tűzoltó ünnepély.

Lélekemelő ünnepélynek volt színhelye a múlt napokban Csáktornya városa. F. hó 20-án volt ugyanis a város önk. tűzoltóságának zászlófelavatási ünnepélye. Muraköz ily ünnepélyt még nem látott. A város gyönyörűen fel volt díszítve; a diadalkapu, a tribünök, a zöld galyakkal s zászlókkal feldíszített házak, az ünnepélyen Muraköz minden vidékéről megjelent tengernyi nép: a példás rend, a nagy lelkesedés mind hozzájárult az ünnepély emeléséhez. Lapunk diszkidásban jelent meg. F. hó 19-én a varazsdi tűzoltó zenekar magyar indulói harsogása mellett vonultak be az idegen tűzoltó-egyletek küldöttei. Képviselve voltak: a kanizsai, lentii, légrádi, m.-szerdahelyi, novai, perlaki, és varazsdi tűzoltóegyletek. Ešte ismerkedési estély volt a fehér galamb kerti helységében a hol Szeivert Antal alparancsnok üdvözölte a megjelent vidéki egyletek képviselőit, később fátylós menet rendeztetett a zászlóanya: Sárossy Lászlóné ur. ölgly tiszteletére. Mintegy 50 drb karfáklya lángjánál nagy tömeg éljenzése között Alszeghy Alajos egyleti titkár kitünően sikerült beszéddel üdvözölte a zászlóanyát. Mánap, 20-án tartott meg a diszgyülés, melyen Ziegler Kálmán egyt. elnök nagy hatást keltett beszédben mondotta el az egylet 10 éves történelét. A tíz év óta működő huszonegy tag emlékéremmel lett feldisizitve. Az Isten szabad ege alatt mise tartatott. Az Isten szolgájának a zászlóra mondott áldása után Margitai József lapunk szerkesztője Csáktornya város polgársága nevében lelkes szavak kíséretében adá át a zászlót az egylet elnökének, ki rendkívül hatásos szavakkal avatta fel a zászlót, s azt a szegbeverés funkciója végeztévei á t a d t a a parancsnoknak, Grész Alajosnak. A parancsnok lelkesítő szavakat intézett a tűzoltósághoz s a zászlót a zászlótartónak adta át.

Ezek után az összes megjelent tűzoltók 150-en zászlóikkal a zászlóanya előtt tisztelegtek, aki a zászlókat megkoszoruzta s a közönség lelkes éljenei s a zenekar kíséretében végig hordozták a már felavatott zászlót a város minden utcáján. Délben 120 terítékű társasbéd rendeztetett, melyen számos felköszöntő mondatott.

Az első felköszöntőt Sárossy László mondotta ő felségére, a királyra, utána Babits Sándor a tűzoltók fő védnökére, József főherczegre Szilvágyi Gyula s Ziegler Kálmán a zászlóanyára. Vollák Rezső s Pruszatz a vidéki tűzoltókra, Alszeghy Alajos a koszorú hölgyekre, Vrancsics Károly Ziegler Kálmán elnökre. Wollák Rezső Alszeghy Alajos titkár, a sikerült ünnepély rendezőjére, Ziegler Kálmán a tűzoltó-egyletekre, Samu József a tűzoltókra, Alszeghy Alajos Sárossy László alelnökre, Ziegler Kálmán a sajtóra, Margitai József a muraközi tűzoltókra, Samu József az egyetértésre Szilvágyi Gyula Grész Alajos parancsnokra, Pruszatz Alajos a varazsdi tűzoltókra, Ziegler Kálmán a kanizsai tűzoltókra, Hicke Felix a varazsdi parancsnok nevében megköszönte a felköszöntést. Lengyel N. a nagy-kanizsai tűzoltó egylet elnöke Csáktornya város közönségére, Hirschler M. tréfásan az ivókra, mint a belsőtűz oltóira, Szilvágyi Gyula Vrancsics Károly szolgabíróra.

A jó kedv a legnagyobb fokra hágott már, a midőn a kürtösök jelt adtak a gyakorlatok megkezdéséhez. A csáktornyai tűzoltók ügyességüket sikerülten mutatták be, mert 5 percnyi időközben a háztetőn voltak s fecskendeztek.

Hat óraker a helybeli s vidéki tűzoltóság a zenekar kísérete mellett Szt.-Ponára rándult, ahol helybeli zenészeink csak hamar rázendítették a talp alá valót s folyt a táncz éjjelig 9 óraker a szt ilonai dombokon sikerült tűzijáték rendeztetett Czvetkovits és Griffaldi vezetése mellett.

A csáktornyai tűzoltók által rendezett ezen szép ünnepély a csáktornyaiak s a vidékbeli közönség előtt elfelejthetlen marad. Nagy elismerés illeti elsősorban a rendezőséget, azután a közönséget, mely a tűzoltókat az ünnepély létesítésében és a rend fentartásában gyámolította; elismerés illeti a szomszédságban lakó derék tűzoltóegyleteket, hogy jelenlétükkel emelték az ünnepély sikerét.

† KONYÁRY MIHÁLY.

Fájdalmas, nagy veszteség érte Muraközt. Nemes lelkű, aczél jellemű fia, a magyarság egyik legbuzgóbb apostola veszett el Konyáry Mihály személyében.

Muraköz utolsó 25 éves magyar nemzeti multjában nincs egy esemény sem, melyhez Konyáry neve ne fűződne. Nincs nemzeti, nincs társadalmi mozgalom, melyben ő vezér szerepet ne vitt volna. Ő, kit mindnyájan, mint a hazafias erény mintáját, megtestesült eszményeit szeretünk... nincs többé.

Sirj! gyászolj! muraközi úép! melegen érző, lánglelkű barátod, megvesztegethetlen bírád, önfeláldozó munkásod hunyt el.

Sirj és ne szégyeld könnyedet e férfi ravatalánál. Ő, ki neked mindenét feláldozá, nem kért, nem vett jutalmat tőled soha. Öntözd meg sirját méla könnyeiddel, ... most gyászodban mutasd meg, hogy nemes életét — páratlan munkódsát megértetted.

Korán... igen korán hunytál el szeretett barátunk, hisz még gyengék a magyar nemzetiség esemétei, melyeket gondos kezűd ültetett és ápolt Muraközben. Még szükségünk volna ápoló kezűdre... csak virágát láttad a fának, de gyümölcsét nem élvezhetéd. Most, midőn sok munkatársad vett körül, midőn nagy mérvben terjed Muraközben a magyarság ügye, most ragad el a kérelhetlen halál, s az enyészet mindent romboló hatalmával ejtette el veled a zászlót, melyé volt szived minden dobbanása.

Egész életedben a szerénység jelezte lépteid; minden ünnepeltetést, minden kitüntetést visszautasítottál, s bármí jót, bármí magasztost tevél, azt mondád: ezt kötelességből tevéd. Oh! szerény jó barátunk, majd köztünk szellemed leszen az égő láng, mely sziveinkben a hazafiság, a lelkesültség melegét ébren tartja. Legyen az a csüggedés sötétségében vezéresillagunk, hogy az általad készített utról soha le ne térjünk.

Ha úgy cselekszünk mint te, ha nyomdokaidat követjük, legméltóbban tartjuk fenn és ünnepejük emlékedet.

Isten veled felejthetetlen barátunk! nyugodjál békében! A hazafias Muraköz hálája kísér sírodba.

H I R E K

— Ziegler Kálmán a csáktornyai tűzoltó-egylet elnöke, — aki az egyletet az előhaladás ama magaslatára hozta, amilyenre hozni még előtte senki nem tudta, akinek elnöksége alatt egyetértés, testvéri szeretet

uralkodott az egyletben, akinek elnöksége alatt rendeztetett ama feledhetlen szép zászlófelavatási ünnepély: a tűzoltói elnökségről leköszönt. Minden tűzoltó keblét fájdalmasan érintette e hír, mert az egylet szerető vezetőjét vesztette el benne. Kövesen el a tűzoltóegylet mindent hogy ez elhatározásától eltérítse.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon n. t. polgártársainknak, kik a csáktornyai önk. tűzoltó-egylet tíz éves fennállása és zászló avatási ünnepélye alkalmával megjelent vendég-tűzoltók számára lakást felajánlani és adni sziveskedtek, ezennel hálás köszönetét nyilvánítja

A RENDEZŐ BIZOTTSÁG.

— **Borzasztó zivatar** dühöngött e hó 21-én Podturen községben, a villám többször csapott le, jelentékeny károkat okozott, — sajnos hogy emberi áldozatot is követelt, ugyanis egy a malomból egy zsák liszttel hazatérő földmivest agyonsujtott.

— **Cekoric Kálmán** ivánoveczi földbirtokos, szeptember hó 26-án vezeti oltárhoz Zindl Olga k. a. Zindl J. ur kedves leányát Miholjac-ról (Szlavonország). Tartós boldogságot kívánunk az új házaspárnak!

— **Felkéretnek** azon t. cz. városi polgárok, kik az új tanévben képezdei növendékeket szándékoznak ellátás- és lakásra elvállalni, sziveskedjenek azt a képezdei igazgatóságnak bejelenteni.

— **Ertesítés.** A csáktornyai polg. iskolánál az 1885—86. iskolaévre a tanulók felvétele és beiratása augusztus 31-én és szept. 1-én és 2-án d. e. 9—12 óráig, d. u. 3—5 óráig a polg. isk. helyiségében történik; ugyan e napokon délután tartatnak a felvételi és javító vizsgálatok. A polg. iskola első osztályába szabályszerűen oly tanuló léphet be, ki legalább 9. évét betöltötte és kinek az elemi iskola 4-ik osztálya számára kiszabott tantárgyakban elegendő jártassága van és ebbeli ismereteit felvételi vizsgálat után igazolja. A polg. iskola többi osztályába felvétetik minden oly tanuló, ki a megelőző osztályból (polg. isk., gymnasium, reáliskola) legalább is elégséges előmenetelről tanuskodó bizonyítványt képes felmutatni. A polg. iskola bármely osztályába beléphet minden oly tanuló, ki koránál fogva az általa kijelölt osztályba beillik és ha a megelőző osztály számára előirt tantárgyakból a vizsgálatot jó sikerrel kiállani képes. A felvételi és javító vizsgálatok díjtalanok. A tanulók a beiratáshoz szüleik vagy ezek helyetteseinek kíséretében megjelenni. Minden tanuló a beiratásnál 4 frt. iskoladíjt és 1 frt. beiratási díjt tartozik fizetni. Az iskoladíj két részletben is fizethető. Oly tanuló, kik szegénységüket bizonyítvánnyal igazolják, az egész vagy fél iskoladíj fizetése alól felmentetnek. A jövő iskolaév ünnepélyes megnyitása szeptember hó 3-án lesz. **AZ IGAZGATÓSÁG.**

— **Gyászhir.** Ismét kevesebb azok száma, akikre büszke lehetett Muraköz — nem: Zala-megye. Eggyel csökkent azok száma, akik ideálukul születnek, hogy mintájokra típusok képződjenek;

mert valóban ilyen férfiú volt Konyár Mihály, a perlaki járásnak f. hó 22-én elh. ny. érde-
mekben gazdag, föltétlenül, mindenki által becsült,
szeretettel tisztelt szolgabírája. Egy ember, akinek
nem volt ellensége; egy tisztviselő, akit rajongva
szeretett a nép, szeretett mindenk; egy hazafi,
akinek örökémetre volna szükséges, hogy lássá
honszerelmét nélnyomatékosabban érvényesítse,
mert úgy mint ő, hála a magyarok Istenének!
sokan szeretik hazájukat, de jobban --- senki...
S ez az, ami Muraköz mély gyászát e csapásban
meghatározta. Remésztén, mi e hó 24-én ment
végbe, meghatározta természetén nyilvánult. Népe-
metés Csáktornyan nem is képzelt. Nagyszám-
ban volt azon képviselve a társadalom minden
osztálya, hivatalos testületek, egyetlek siettek
teróni a végtalosság adóját. A temetési szertar-
tások Perlakon kezdődtek, a honnan egész kocsi-
sor kísérte a díszes gyászkoocsit, melyre Csáktornya
város határán a kőelölő közönség várakozott a papsággal,
s a tömeg oly arányban növekedett. A gyász-
kocsi oly sűrűn volt ellepve koszorúkkal, hogy
a díszes koporsó ki sem látszott. Bajos dolog
volna a szobnál szebb koszorúkat, szalagjaik és
kiállítások pompáját leírni, küldöket elsorolni,
csak egyet említnék, azt. i. e. melyet az 1848-49.
hónvédek feledhellen bajtársuknak szántak. Te-
rünk szüke nem engedi, hogy apróbb részletekbe
bocsátkozzunk s még csak azt említnék meg, hogy
a csáktornyai tűzoltók, kiknek a megboldogult
egykor e nőkkül volt, csak a minap felavott új
zászlójok alatt teljes díszben vonultak ki, s úgy
a zászló, mint a gyászmenet apostrofájául használt
dob is feketébe volt huzva. --- Legyen könnyű
földje az általa oly forrón szeretett édes haza
földje!

A család által kiadott gyászjelentés követ-
kezőleg hangzik: Alólirottak, valamint az
összes rokonság szomrodott szívvel jelentik
Kenézi Konyár Mihály hités ügyvéd, a
Zalamegye perlaki járás szolgabírájának f. hó
22-én esti 8 órakor életének 58., boldog
házasságának 17-ik évében súlyos beteg-
ség után bekövetkezett gyászos kimúltát. A boldo-
gult hült teteme f. hó 24-én d. a. 2 órakor
Perlakon a r. kath. egyház szertartásai szerint
történt beszentelés után Csáktornyára szállít-

tattott s az ottani sírkertben örök nyugalomra
tétetett; — az engesztelő szent mise áldozat
pedig f. hó 25-én d. e. 10 órakor Csáktor-
nyán a Ferenczrendűek templomában és f.
hó 26-án d. e. 8 órakor Perlakon a plébánia
templomban mutatott be a Mindenhatónak
Perlakon, 1885 évi augusztus hó 22-én.
Áldás és béke hamvaira! Ö. v. Konyár
Mihályné szül. Hegedüs Irén mint neje
Konyár László, Konyár Péter mint testvé-
rek, Konyár László, Konyár Péter mint testvé-
rek, Konyár Emil unokaöcs.

— **Podturenben** f. hó 21-én reggel a
korcsmából hazatérő suhancok úgy megverték
ismert verekedő természetű Mucsics Antal
földmivest, hogy életben maradásához kevés
reményt fűznek.

A közönség köréből.*)

A csáktornyai tűzoltói ünnepélyek di-
szesen és sikerülten folytak le most már
minden veszély nélkül az ünnepélyre, fog-
lalkozhatunk az ünnepélyt megelőzőtt egy
dologgal — melyet az igazság érdekében
tisztáznom kell.

Ez a zászlóanya felkérésének ügye.
Több teljesen megízható uri embertől már
hetekkel ez előtt hallottam, hogy Grész
Alajos parancsnok ur, nyilvános helyen
előlétesen bírálta feleségem eljárását a
miatt hogy a zászlóanyai tisztet nem fo-
gadta el. Ez ellen természetesen nem lehet
kifogásom. De parancsnok ur azt is mondta,
hogy őt meglepte ezen eljárás. Sőt midőn
egyik jelen volt ur figyelmeztette, hogy fe-
leségem már előre kijelentette, hogy ő a
zászlóanyai tisztet nem fogadja el, ezt becs-
telen hazugságnak (infame Lüge) jelezte.

Ez ellen már van kifogásom; miután
a parancsnok urnak ezen ügyben rövid az
emlékezőtehetsége — kénytelen vagyok

annak segélyére jönni. — Van már 2-3
hónapja, hogy parancsnok ur a Szeiverth-
féle vendéglő helyiségben nekem említté,
hogy a tűzoltó egyeslet feleségemet fogja
zászló anyául felkérni küldöttségileg. Erre
én egész határozottan kijelentettem, hogy
feleségem ezen tisztet tekintettel betegségre,
nem fogadhatja el. Kértem a parancsnok
urat, hogy ezt a rendezőknek megmond-
hatja, sőt kértem, — hogy küldöttségileg
hatmi szín alatt ne kérjék fel feleségemet.
Erre nekem parancsnok ur azt felelte, (sa-
ját szavai szóról szóra: »Én nem tehe-
tek ellene, ha a többiek akar-
ják«.

A parancsnok urrali beszélgetésemet
feleségemnek elmondtam, s ő két-három
nap mulva személyesen jelentette ki a pa-
rancsnok ur előtt, hogy a zászló anyai tisz-
tet nem fogadhatja el.

Már most, hogy ezen tényállás után
miért lett mégis küldöttség menesztve, azt
csak a parancsnok ur tudná megmondani,
s talán azt is hogy a való tényállás elfer-
ditésével egy vele és családjával barátság-
ban levő nőt, illik e kritika tárgyává tenni
csupán azért, hogy önön hibáját némileg
fedezze?

Ha parancsnok ur ezen nyilatkozatait
magán körben tette volna, vagy én is
magán uton igazítottam volna el az ügyet.
De ő nyilvános helyen tette a nyilatkoza-
tot — így én is kénytelen vagyok, bár mily
kellemetlen is rám nézve, ezen ügyet
nyilvánosság terére vinni.

Kelt Csáktornyán 1885. augusz-
tus hó 21-én

Ziegler Kálmán

a csáktornyai önk. tűzoltó-egyeslet
volt elnöke.

*) E rovat alatt a közérdekű dolgok megjegyzésné-
kül s ingyen közöltetnek. ZERK.

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Bezposlenost ili manguvanje je mati svake
zločestoće.

Bezposlen je on koji nikaj nedéla.

Ali to je danguba, kad nedelaš ono.
kaj bi ti bilo treba delati, ili kad nedelaš
onak, kad bi moral delati

Nikaj nije odurneše pri mladost člo-
véku kak manguvanje, kak lenost Pak čim
se o mladenc, diči prešestnost tvoja, da
si već počel sprevadjeti dneve vu manu-
vanju?

A vezdanjnost tvoja? — Ona išče od
tebe kak si mlad da čim jakše zamahneš,
da bolje oživiš da se čim više zaletiš; a
manguvanje je prerana zastarelost, zamrlost,
gnjiloća i sprhnjenje. Budućnost potrebuje
od tebe jakim glasom da posluješ. Ako je
tvoja, mora se skrbeći i razum i srce hoće
da se oplemene naobraze. Ako pak nije
tvoja, ako za tebe ne ima više budućnosti,
onda moraš nekaj napraviti kak nebi s praz-
nimi rukami, ili kakti zakopan nemarnoga
sluge talent, došel pred gospona.

Manguvanje je nezahvalnost proti Bogu,
koji nam je dal duševnu i telovnu jakost,
da ju vupotrebimo. S manguvanjem za-
mećeš najdrag i dar božji: vréme.

Manguvanje te blati, ter se po njoj od-
mećeš od neprestance poslujućega. Mangu-
vanje je krivica. Mi smo kotrigi družtva
človečanskoga; od nas vsaki išče zaslugu,
vu familiji, vu orsagu, vu cirkvi Nepravici-
nost je osobito sbog onih, kojih su si s
težkom mukom sbog onih, kojih su si s
razstépljemo, ter zbog onih, koji bi bili ljepo
na hasen obrnuli, kaj od naše nemarnosti
ostane prez roda. Manguvanje je grda példa
bratiji tvojoj: koji tebe nasleduju, pak se
navižu dangubiti. Morti se bude ona po-
tuzila na providnost božju, kad s lenosti
nečeš joj vu pomoć priteći, da bi joj
svagdašnji trud olehkotil. — Za manguva-
njam ide više putih vremenito zlo, odurja-
vanje, siromastvo. Ako ideš črez vrt le-
njakov; kakov mu je — pun mu je kop-
riv, pokrilo ga trnje, a zid mu se porušil.

Manguvanje truje srce, ter vući punu zla;
ono je zviranjek, iz koga izhadjaju gréhi
duše naše — iz mrtve vode razvija se
hudoben sumpor; a vu manguvajućem srcu
zaležu se pogibeljene, zločeste gadne misli:
pak iz njih se porodiju poželjenja, koje se
moreju zvrnuti vu sramotne i Bogu odur-
ne čine. — Manguvanje bude te s cartalo,
po manguvanju budeš oslabil, budeš se
iztrošil i omlehavil.

Manguvanje grabi duhu oštroću, počte-
nju jako t srcu punoću. S manguvanjem
se budeš privičil na sramotnu preobladanje.
Neprijatelji nas ležuju zbog zveličenja, a
kad opaziju, da smo brez oružja, onda se
ufaju vu našu plašljivost. Manguvanje se je
véno spajdašilo svakom zlo estoćum, ter
pušča sve jednu po jednu vu mlehavu i
betežljivo srce. «Lenjak se pokažuje mudre-
ši kak sedem zaistino vućenih» Manguva-
nje je neravidnost, danguba žalosti tudja
sreća, tudji napredek. Mangujući je dosta
puh razsipen. A kak e već po tolvajski
posegel za tudjim blagom, kad je ne mo-
gel drugač do njega dojt. Mangujući je
nemilosrden proti drugomu, neveruje nikomu
i blati svakoga. Manguju i je telovnim
doželjenjam povdan. Mangujući je nezasi-
tiv vu jelu i pilu, on išče da si prostim
poslom vréme prikrati i zasiti. Mangujući
se spozabi na Boga, — ar i molitvi,
pravoj molitvi ne hoće truda. Mangujući
je nestalen, jer se lenjaku vezda hoće, ve
neće. Manguju i je plačljiv, ar lenjak veli
«oroslan je vun, morti bi me zvakal na
putu». Manguvanje preobri me duk vu telu
a telo vu gnjiloću. Oj lenjak, idi k mravlji
pak ju gleda kak posluje, pak se navči pa-
meti! Len mladie ož žalost! Protuletje brez
suncane topline ne ima rose, dravje nepo-
tira listje, nije zeleno, neima pupja, neima
duhe, nestaje ufanja. O pazi pak se boj
reči gospodina Boga: Svako drevo, koje ne
rodi dobrim sadom, bude se poseklo i na
oganj hitilo.

GLAD FERENCZ.

učitelj.

Orsačka izložba.

Predsešnik orsačke izložbe Matleковиć,
upravil je na sve občinske i okružne notariuše
sledači okružni list:

Pri ustanovljenju orsačke izložbe posta-
vili smo si za cilj, da nam prirodni obrtnič-
ki umetnički, zavodni napredek bude tak
predstavljen, da si s jedne strane moremo
račun postaviti od lastovitoga nutrnjega
položaja, te da moremo spoznati poljodelstvo
mešterstvo i občinito obraženje te i vezda-
nje stanje naše, ali i s druge strane treba
nam pred izvunjskim svetom posvedočiti na-
koliko je sposoben, marljiv, tvezen i domolju-
biv narod. Željani uspeh ne bude i zaostal.
Stranski, kak i ove domovine purgari s pri-
znavanjem i pohvalom nadarjaju našu izložbu.
Ali s tim se još nemoremo zadovoljiti, uspeh
bude stoprv onda podpun, ako vlvjaki poje-
dini purgar domovine, pomogućnosti osobno
pohodi izložbu, te se uvéri kaj vre mora
orsag izložiti, bude se onda vupoznal, ze
svimi izloženimi tvornicami, i mašinami, koje vu-
kusne, dobre i fal proizvode nadjaju za nutrešnje
potreboće zemlje naše, i s tim budu nedvo-
beno posvedočili, da nije potrebno toliko pene-
izdati za proizvode iz stranjskih zemelj na-
havijene. Da bi se ov cil leže postigel,
najshodnije bi bilo, da bi se stanovniki Or-
saga poleg očinah i kotarov sdružili te se
vu Budimpršt odpeljali, ar ovak bi se i stro-
ki znamenito pomenšali, te bi se i upozna-
vanje i navuk iz toga oлакhotilo. Da bi se
ovakvo skupno i zajedničko, pohodjenje
orsačke izložbe moglo postignuti, zato se
najbolje prikladni občinski i okružni notariu-
ši izpeljati, koji poznaju okolnosti nagnjenja
i navade puka, te su vustanju najprikladniš-
vréme zato izabrati. Zato se obraćam na
gospodu občinske i okružne notariuše s do-
moljubnim zaufanjem i prošnjom, da bi
nadehnjeni s duhom zavzetja za hasen naroda
i orsačke izložbe prigriili posei, te da bi
nagibali puk vu svojem obsegu po moguć-
nosti sva ovakvo zajedništvo pohodjenje orsa-
ke izložbe.

Za ravnanje pošiljam ovde priloženi
uaputek „Izložbenog kalauza“, s jedne strani
za olakšenje putovanja, nastanjenja i obskrblje-

nja, s druge strani pak, da srećem i u kipu predstavi ono bogato premenjanje s kojim se naša izložba diči. Na koliko bi pak u kakvom god pogledu želili vužji naputek i razjašnjenja, naj se zaufano k meni obrneju, i budem jim dragovoljno polelil željenu naputjenje. Osvedočen sam, da (náslov) njim oduševljeno zavzetje i domoljubni trud najdostojneše uspeh bude okurunił.

Budinpešt 1885 augustaša mēseca 12.

MATLEKOVIC ŠANDOR
predsednik.

ZABAVA.

Marica.

P r i p o v e s t.

(Dalje.)

Idi k njemu za ženu odgovori njoj smejuć se morska devojka. Donesla sem ti opet nagradu. Primi od mene ovaj prstan. Jakost je u njemu ta, ako kamena unutra obrneš, odmah postaneš opet dete, kak da si jest let stara, ali poleg toga misliš budeš kak odasla žena. Ako pak opet obrneš prstan, nazad postanes što si i vezda. Ali dobro pazi: samo četiri put moreš potrebit ovaj prstan, zato te opominjam da ga samo u velikih silah hasnuj.

Hvala lepa, dobra morska devojka! ali zato bi bolje volila da si mi brezletu prikazala. —

Tak govoriš kak jedno budalasto dete, pokara nju morska devojka.

Nato znikne morska devojka, a Marica pošme ovaj misliti.

„Rada bi znati da kaj zna ovaj prstan? jer ja najmanju volju neimam, da bi opet šest let stara puka postala.“

Ali nije imala drugo delo, nego da ovoga prstana odmah obrne. U ovim hipu je postala mala, kak da je u šestom letu. — Žurila te se k zercali, začudjena je gledala samo sebe.

Koraki su se čuli na ganjku. Fletno preobrne kamena i opet je postala 15 let stara devojka.

Stupi u bižu njeni zaručnik. Na čelu hiti ruke: kak je španjsno — mrlal je sam sebi, sem misli mise zvidlo kak dabi . . . Ali tak je ako človek vnogo hodi u žarkom suncu.

Marica pak ga znaj minešim srdcem upita jeli da Otto (jer se tak zval stari zaručnik), da bude zutra najizverstneši pēva pēval na nasih gostih?

Dok je tak govorila, srdila se je na Otto, zakaj je u takvem neugodnom hipu došel; i sama nase, da zakaj si je ne priličneše vreme zebala. Jer vezda već samo tri putah more opotrebiti jakost ovoga prstana.

Za jeden mesec je Marici jako dug čas postal. Muž njoj je zaista dopustil, da se slobodno šeče u varašu, ali samo z njegovom sestrom. To je dosta teško bilo Marici, koja bi opet tak slobodna rada bila, kak u svojoj mladosti.

Otto se na dugi put odpravljal u Pariz je putoval, po fino svilo i sukno. kaj je domaj lepim dobičkom mogel prodavati. Predi kak bi se genul na taj dugi put, ogrli si ženu i reče njoj:

Siguren sem u tom; ljubezna, da mi verna ostaneš i da budeš ponajjala tvoje današnje zabave, iliti da nigdar neideš sama u varaš. Ja se ufam u tvoje poštenje.

Marica mu suzami odgovori, koje su oblejale njezine oči, jer govoriti nije mogla od žatosti. Dugo je gledala na odhadajućeg muža, ali kad njoj je on izniknuł iz vido-kruga, dozvala je nutri muževu sestru, vnogo penez i druge dragocienosti dala je njoj da

naj muči, i bratu nikaj ne pove, kaj bude videla i čula. Malo pred sunčnim zahodom, ostavila je bižu, i ne trudno se šetala okolo varaša. —

Komaj jednu vuru da je odišla, spustil je dežd. Marica je pod jedno veliko lepo drevo stala, od koje grane su do zemlje prig-nute bile, i tak cieloga šatora činile. Deždjevine kaplice je gledala, kak su se kuralale dole po stalski človek, nit je ne spazila, da jeden stranski človek, komaj nesteri korak od nje, tolikajše pod ovom drevom je iskal su u pred deždjom.

Ovaj stranjski je z velikom pazljivostjim svako gibanje Marice, zatem se obatrivi i pita. —

Zakaj ste tak žalostna gospodična?

Marica prestraseno hiti pogled nazad i opazi jednoga mladoga mladenca, komu je u licu i u oči toliko dobroti i milosrdnost bila da je na prvi pogled predobil Maričino srce. Prez svakoga dvojenja odgovori ona:

Nesem već gospodična, nego udata žena ime mi je Marica.

A moje Ivan. Kaj bantuje vas gospoja, da ste tak žalostna?

Neznam. Dugočasim, makar mi muž sve da, kaj mi samo srce i oči poželiju. Muž mi je stari Otto, kojega ime ste već sigurno čuli. On je u nasim varašu najbogatēši trgovec, jako mudar i spametani človek. Toliko oprave i dragocienosti imam, da njim nit broja neznam. Ali da budemo od vas govorili, kaj vas bantuje da ste tak j obiti i tužni.

Ivan njoj ponizno ovaj odgovori:

Kaj mene bantuje, to je dvojenje; da živi u izvan mene, koj ljubi moju dragu, toga radi imal bi volju sam sebe vnoriti.

Nemojte, ne cinite to! zavikne u sav glas Marica. Ljubav bližnjega primora nju, da nehotice zagrl i kušne mladenca.

Komaj se to dogodilo, Marica se prest-raši, nad svojom sigurnošom, odbežala je. Podušena i umorena je došla dimo i legne si u svoju postelju gde je naskoro zaspala.

Ivan je bil jurista od filozofie na univerzalu u Parizu, gde je med naj učeneše mladenca spadal.

(Drugiput dalje.)

Kaj je novoga?

— Iz Podturna nam pišeju sledeće: V čera na večer nastala je okolo Podturna strahovito pucanje iz oblaka, pak je med ostalemi strela vudrila iz melina od Mure šetujućeg Mućics Andraša mlajšeg, poljodelavca. Oprava mu je s-tranom zgorela, a drugu je po vsoj prilici dežd pogasil a siromak ostal je odmah mertev. Ravno včera v jutro iz krčme idući dečki stuklisu Mućic Antona poznatoga svadljivca, i to tak nemorutno da življenju teškn ostal bude. — K. J.

— Cekorić Kálmán zemsljski gospon iz Ivanovec bude 26-ga septembra si za tovarušicu vzel gospodičnu Zindl Olgu, vu Miholjacu (Slavonia).

— Nevolja vu Marmarosu. Ondešnji glasi obznanuju, da od 1840-ti lefa neje bila tolika nevolja vu onom kraju, kak je letos. Suša je siromašku ljudstvo vu nevolju nagnal, ar si marhu neje moglo držati niti si živež prebavati. Gdo bi mogel kraj i okolicu Vrhovina prejt, on bi se osvedočil o nevolji. Pri kom bi vidli srebrnu deseticu, njega bi za bogatoša držali. Kruha i kolače pečeju iz melje od karuznoga kocenja, te s tim, pak jo z nezrelim sadom utiši ju nevolju glada. Od nastajućih betegov največ njih trpi na želudečnom betegu, ar kaj god pojedu. Pomenjkanje penez je na toliko spalo, da i bolje stojeći židovi sim tam derčiju za pomočjum.

— Iz igrah špiljah berlinskih donasaju svaki dan. Svakomu su poznate prostorine vu prednišem delu Berlina, kojih su s finimi pokrevci podi prestreti, gde se gustopot čujeju reči. „Rien ne vas plus“ Društvo igračov zestoji z vekšinom z mladičov od berzovnih zavodah i šeregov soldačkih, navlastito konjanički odel predstavlja igrače a k ovim se pridružuju još onoga dvojenoga stališa ljudi, koji obivši tu igri velike summe penez prikazuju se svētu, kak nekakvi neodviseći velikaši, koji se neigraju da si vreme prekrate, nego zpohlepe za stečanjem penez. Poznava se jeden mladi bankir, koji obnaša ime častnoga staleža te je vlastnik velikoga imetka. Ov gospon uvěk brez žepne vure hodi. Osobito je opaziti, da se ov gospon med s pomenkom k susedu obrne z rečmi. „Prosim kuliko je vur“. Pred prijatelji netaji, da vure zbog toga ne nosi sobom, ar ima tu zlu navadu, da peneze za igra, onda nemiluje niti nakitu i dragocienosti. Naj glavniša i poznata luknja igrah vu Berlinu bila je nezdavna nekoja fina gostiona, stoječa poleg katoličke cirkve. Vu vunjске sobe te gostione je svaki mogel dojt, ali vu nuter nje je moći bilo samo vu društvu s kojim izvezbanim dojt. Ali zato niti vu vunjских prostorih ni su rado vidli stranskoga gosta. S najvešom pripravnošom se prikazuju i po deset prosiju gosta za oprošćenje, ali zato ov nedočaka niti jesti niti piti. Vu ovu gostionu, koja je po smrti svojega lastovitelja zaprta bila, vnogi su odišli, kak i mladiči puni velikoga ufanja, a i nazad su se vraćili, kak izgubljeni ljudi. Tak se govori od baden-badenskih tužnih dnevih. Gdo je pohodil ondešni cintor, za čudo opazil, da izmed počivajućih pokojnikov je najvešši broj vu najboljoj mužkarvskoj dobi preminul iz ovoga sveta v oči mu pada, da se je tolika vnožina stranjskih zestala na ovom tihem počivališcu. Nu, da bi jednoga poleg druga zakopali sve one, koji su aldovi vražje igre vu Berlinu postali, dvaput toliki cintor, kak baden badenski bi se napunil.

†

KONYÁRY MIHÁLY JE VUMRL!

Suze naj tečeju iz očí svakoga Medjimurca, ar je puk Medjimurski svojega najbolšega oca i najlubnešega priatelja izgubil. Jeli je jeden Medjimurec, koj bi mogel kamen hititi na onoga poštenoga človeka, koj je vu življenju svojem samo za puk medjimurski delal, koj je vu svakim svojem činu samo za puk maral, koj se je samo na to trsit, da siromašen poljodelavec, koga — kak se veli: i kita viečel, bude vu ovoj domošini blažen. Takov je bil človek Konyáry Mihály! Medjimurci dragi, vi poznate, kaj ste s Konyarijom izgubili! Molite Boga za dušu njegovu, da mu daje gospon Bog sva ona dobra, kaj je za vas včinił, vekivečni raj! S drugim mu itak nemrete trude njegve zahvaliti. On je vumrl, njega smo izgubili, njega već nebude! Ali nećemo ga čisto izgubiti! Dok bude jednoga Medjimurca, ime njegovu nebude pozabljeno! Konyáry Mihály plemenitaš, dugo letah varmežjinski sudec i fiskalnik vu Čakovcu, pak vu Priloku: živel je 58 letah, vumrl je 22-ga o. m. večer ob 8 vuri vu Priloku. Sprevod njegov je bil obdržan vu Priloku, odonut su ga vu Čakovec odpeljali, gde je zakopan. Naj mu bude gruda lehka, naj spava vu miru, a ime njegovu i čini njegovu naj ostanēju nam navške za dobru peldu!

— Lepa svečanost se je obdržala 20 ga o. m. vu Čakovcu, Čakovečkog ognjogasnog društva zastavu su posvetili. Čeli varaš je bil lepo okinčen; iz čeloga Medjimurja, takaj i iz Horvatskoga došlo je sim ljudih skupa. Iz Kaniže, Varaždina, Lendave, Lentibe i Nove, tak takaj iz Priloka, Legrada i Mura-Szerdahelya došli su sim ognjogasci. Na paradi su dve bande igrate: varaždinska varaška i čakovečka. 19-ga o. m. su se spoznavali stranjski ognjogasci pri „fehér galamb (bélí golub)“ zvanaj oštariji. Ovei je G. Szeivert

podzapovednik pozdravil stranjske og...
 Ob 9. vuri na večer su čakovečki ognjog...
 Gospu Sárossy Lászlóvu, kakti kumu zastave
 s faklami i s muzikom pozdravili. G. Alszechy
 A. je pri stanju Gospe Sárossyove lépi govor
 držal. - 20-ga o. m. su se ognjogasci pri školi
 skupizišli na spravišće. Ovdí je G. Ziegler
 Kálmán predsednik vu lépim govoru napredal
 desetletnu povestnicu čakovečkog ognjog-
 gasnog-društva. Na spomenek ovog dneva su
 zapovedniki one ognjogasce, koji vre 10 lét
 dugo služuju s metaliom okinčili. Od ovud
 su ognjogasci k cirkvi išli, pred kojom se je
 svéta meša služila. Po meši je V. G. Zabav-
 nik A. namest. plebanuš osvetil zastavu. Na
 to je G. Margitai J. urednik naših novin s
 lépim govorom vu ime čakovečkih purgarov
 predal sastavu G. Ziegleru predsedniku; G.
 predsednik je jeden izvrsten govor držal i zas-
 tavu predal zapovedniku G. Grészu, on pak
 takaj s lépim govorom ognjogascom. Osvečenu
 i okinčenu zastavu su ognjogasci po celim
 varagu nosili s muzikom i „éljen!“ krikom.
 Ob 1 vuri je veliki obed bil pri Szeivertu;
 bilo je nazočnih do 120 ljudih. Ovdí smo
 éuli lépe napitnice na kralja našega, na kumu
 zastave, na medjimurske ognjogasce i t. d.
 Ob 4 vuri su ognjogasci vézbu držali na placu.
 Po tem pak je ljudstvo k Sv.-Jeleni išlo,
 gde je plesanje i zabava do 12. vure trajalo;
 ovdí su Gg. Cvetkovič i Griffaldi takaj i ra-
 kate spuščali. — Ova svečanost je bila vu
 vsem izvrstno lépa. Vnogo letah bude traja-
 lo, dok budemo ovu svečanost pozabili: Hvale
 vrédni su svi medjimurski i drugi ognjogasci,
 da su se sim potrudili, a prem priložki, koji
 su vu vekšim broju, pak Serdičanci, koji su
 baš on isti den doma svečanu mešu imeli, pak
 su ipak došli na ovu svečanost!

CENA ŽITKA.

Kuruza na vagi	6.30 — 6.40
Pšenica „ „	6.75 — 7.—
Hrč „ „	5.50 — 5.25
Ječmen „ „	5.80 — 5.25
Zob „ „	6.— — 6.25

LOTTERIJA

Gradecu 1885. 23. augustuša

18. 62. 80. 51. 82.

Szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF urednik.

H i r d e t é s.

Tódor József

csáktornyai vegyes kereskedésbe

egy tanonc

VÉTETIK FEL.

A vállalkozók azonnal jelentkezzenek

Tódor József

kereskedésében.

H i r d e t é s e k.

HIRDETMÉNY.

Tivadar Ferencz

dekánovecki körjegyző

Dekánovecz és Gardinovecz

közsegheni

BORMÉRÉSI JOGOT

1886 január hó 1-től hasznóbébe adja.

Az árverés szeptember hó 20-án

Dekánoveczen Tivadar Ferencz

== körjegyző úrnál tartatik meg. ==

264 1—1

O G L A S.

Franjo Tivadar

Dekánovečki notarijuš, daje naznanje

da juš točenje vina

vu občini

DEKANOVEC i GARDINOVEC

od 1-ga januara leta 1886-a

na rendu daje.

Licitatija bude dne

20-a septembra o. l. pri

g. notariušu

FRANJI TIVADARU u DEKANOVCU.

Öltöny szövetek

csakis tartós gyapjuszövetből EGY KÖZÉPTERMETŰ férfi részére:

Egy öltözetre 3-10 méter	(jő gyapjuszövetből	4 frt 96 kr.
	(jobb gyapjuszövetből	8 " " "
	(finom gyapjuszövetből	10 " " "
	(legfinomabb gyapjuszövetből	12 frt 40 kr.

Utazó-Plaidok drbja 4, 5, 8, egész 12 frtig. Legfin. öltözéteket nadrág, felső-kabát, és eső köpenyszövetek túlfű. Loden, commis Kammar, Cheviot, Tricot női kendőket: tekeasz-tal posztókat: perwient: doskingot ajánl

Alapított

Stikarofsky János

... 1866 ...

gyári raktára Brünabon.

Minták postabérmentesen küldetnek. Mintalapok a szabómester uraknak bérmentetlenül küldetnek. 10 frton felüli utánvétel küldemények bérmentve. Allandóan több mint 150,000 o. é. frt. értékű raktárom van, ennél fogva természetes, hogy nagy világüzletemben sok 1 egész 5 méternyi posztó-végek maradnak, csakhogy ily posztóvégeket kénytelen vagyok jóval a készítésáron alól tovább adni. Minden józanul gondolkodó ember befogja látni, hogy e kis posztóvégekből minták nem küldhetők, mivel néhány száz minta rendelésénél e végből mi sem maradna, ennél fogva tehát valóságos szédelgés ha posztókereskedési czégekéből mintákat hirdetnek, mert ez esetekben a minták egész daraból és nem végekből valók, ily eljárásnál a szándék ösmeretes. Meg nem felelő posztóvégek kiseréltetnek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadtatnak el. 203 2-20.

NAGY VÁLASZTÉK MENYASSZONYI ÉKSZEREBEN

Alapított
1873. évben.

BERLINGER M.

Alapított
1873. évben.

óras és ékszerész, Csáktornyan.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű

órák, arany, ezüstárak és ékszerekből

legfin. kiállitva, a tárgyak mindegyike a cs. k. fémjelző-hivatal által felülvizsgálva és fémjelvezve van.

Mindennemű

R É G I Ó R Á K A T,

ugyszintén

ARANY- és EZÜST TARGYAKAT

javitás végett jöttállás mellett, elvállalok.

Régi tárgyak cserébe a legmagasabb árban átvétetnek

NB: Bátorodom még jól berendezett optikai-áruraktáromat is a n. é. közön-ség szives figyelmébe ajánlani 209 25—

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöltetnek.